

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio II. Quæ in Canone malæ Consuetudinis exempla, sive quæ pravæ
Consuetudines in eo expresse improbentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

IX. Si in dampnum publicum vergat. C. 1. CAUS.

XVI. QUÆST. VI.

X. Si irreligiosa sit, id est, Dei vel Sanctorum Cultui contraria. C. 2. de Conf. DIST. III.

XI. Si æquitati aduersetur. C. 10. de Confuet.

XII. Si sit contrà Ecclesiæ Libertatem. C. 49. de Sent. Excom. C. 1. de Confuet. quo damnatur Confuetudo gravamen Ecclesiæ inferens sine justâ causâ, quam restrictionem GONZALEZ in istud probat per Cap. 3. de Censib.

Nota omnia, quorum quolibet mala sit Confuetudo, reduci ad Jus Naturale vel Divinum lata; nam quod vitio faverit, quod rationi adversatur, quod Juri Naturoli opponitur, quod Canonibus vel Legibus inimicum, Jus Naturale & Divinum offendit, qua præcipiunt, ut Legislatori obediatur, sive Seculari sive Ecclesiastico; undè, quandiu iste reclamat, que contra Canones vel Leges sunt, involvunt inobedientiam à Naturali & Divino Jure prohibitam. Quod Fidem vel Veritatem manifestatam laedit, Jus Divinum itidem laedit, præcipiens, ut utrius Mens Humana se subjiciat; Læsio boni publici à Jure Naturali & Divino prohibetur; Quidquid Saluti vel Sacro Cultui nocet, Jus Divini infractionem involvit.

Nota etiam, quod ea Confuetudines, que malæ non sunt, nisi quia Juri Positivo nondum abrogato adversantur, bona efficiantur, si Jus revocetur, vel si contrà illud legitime præscribatur.

SECTO II.

Quæ in Canone male Confuetudinis exempla, sive que prava Confuetudines in eo expèsè improventur.

REGULA.

Non alias pravas expèsè improbat Canon Confuetudines, quam istas.

I. **Q**uā Fideles immoderato Carnium esu ad Sacri Quadragesimalis Temporis observationem se disponunt. C. 6. DIST. IV.

II. Quā commissiones & ebrietates in honorem Martyrum, tam diebus quibus solemniter coluntur, quam aliis, celebrantur. C. 1. DIST. XLIV.

III. Quā aliquid exigitur pro Rebus Spiritualibus, sive prius, sive post illarum collationem. C. 15. CAUS. I. QUÆST. III.

IV. Quā pro Sepulturâ pecunia exigitur, idque ne venalis Ecclesia dicatur: nevè Pastores de Humanis Mortibus gratulari videantur. C. 12. CAUS. XII.

QUEST. II. C. 13. de Sepult.

V. Quā Parochia cuique Ecclesiæ deputata convelluntur. C. 5. CAUS. XVI. QUÆST. LXIII.

VI. Quā Rectores Ecclesiârum prædis, quæ ad se pertinere putabant, More Ficti titulos imprimebant, ac proinde suâ autoritate usurpabant, quod per Iudicem reposcere debent. C. 1. CAUS. XVI. QUÆST. VI.

VII. Quā publicè siebat Confessio peccatorum. C. 89. de Pænitentia. DIST. I.

VIII. Quā Diebus Festiis Populi saltationibus turpiter invigilant, Cantica canunt mala, ac Religiosis Officiis perfistrepunt. C. 2. de Confecr. DIST. III.

IX. Quā in Venereâ re usus naturalis invertitur. C. 13. CAUS. XXXII. QUÆST. VII.

X. Quæ Ecclesiæ gravamen non modicum inducit. C. de Confuet. C. 14. de Eleçt. C. 13. de Majorit. si sine justa causa fiat, ut in n. 12. SECT. I.

Nota obiter, Bullam URBANI VIII. quā Ecclesiam in suis Immunitatibus restituens, abolet omnes Confuetudines Ecclesiæ nocivas, in Galliâ non recipi: de hac FANGANUS fuse. in C. 1. de Confuet. à n. 49. ad finem usque.

XI. Quæ Populi Dictum in Causis Ecclesiasticis pro Sententiâ tenetur. C. 3. de Confuet. GONZALEZ in illud citat plures alios Textus idem docentes.

XII. Quā Sententia à non suo Judice fertur. ibid.

XIII. Quā Rei Sacræ collatio fit ab eo, qui caret Ordine, cui reservatur. Cap. 4. de Confuet.

XIV. Quā, durante Interdicto, altâ voce & pulsatis Campanis Divinae celebrantur Officia in locis Interdicto subiectis. C. 5. eodem Tit. Quod restringendum ad Interdictum justè latum, & ad Confuetudinem præsumpto Privilegio non innixam.

XV. Quæ disrumpit Ecclesiæ Disciplinae nervum. idid. in integrâ.

XVI. Quā Vir, qui vitio suo dissipavit Bona sua, protest pro libitu Bona Uxor alienare. C. 10. de Confuet. Quod iniquum maximè, cum hinc fieret Uxor indotata, contrâ vetitum Rationis Naturalis.

XVII. Quā Uxor, etsi adultera, medietatem Bonorum à Viro acquisitorum exigere potest. ibid. Repugnat Bonis Moribus.

XVIII. Quā Eleçtionis libertas tollitur. C. 14. de Eleçt.

XIX. Quā Sacri Ordines extra Quatuor Tempora conseruntur. C. 2.9. 11. de Temp. Ord.

XX. Quā non Professi Beneficia Regularia acquirunt & possident. C. 27. de Eleçt.

XXI. Quā Naufragorum Bona, navigiaque rapiuntur, nisi Piratae vel Hostes sint. C. 4. de Confuet. in 5. Collæct.

XXII. Quā Suffraganei Metropolitano suo graviora jurant, quam alii fuis. C. 13. De Maj. & Obed. si nullus subdit exceptionis locus C. 9. de Offic. Ord.

XXIII. Quā Clericorum Causæ non juxta Canones, sed juxta Laicorum Confuetudines judicantur. (Hic Canon non servatur in Galliâ, ubi plurimæ Clericorum Causæ juxta Leges Regias judicantur.) C. 9. de For. Compet. in integrâ.

XXIV. Quā, ultra probationem plenam, exigitur Juramentum. C. 9. de Probationibus.

XXV. Quā Reis criminis convicti vel facilè convincendi, licet se probare insontes, purgando se per Testes fide indignos. C. 11. De Probat. in integrâ. Idem die de quavis Confuetudine, quâ Purgationes Vulgares approbantur. Toto Tit. de Purgat. Vulgar.

XXVI. Quā, post admisso Testes Matrimonii nullitatem probantes, non recipiuntur Testes contrarii. C. 2. de Testib. & Att.

XXVII. Quā Parochis non datur Congrua Portio ab iis, qui Decimas, aliosque Parochia proventus percipiunt. C. 20. de Preb.

XXVIII. Quā Clerici Beneficia recipiunt, sine consenu Episcopi vel Officialium illius; Restringendus Canon ad Beneficia, quæ ab aliis pleno Jure non conferuntur. C. 3. de Instit.

XXIX. Quā Archidiaconi Animarum curam committunt sine Episcopi autoritate. C. 3. de Instit. in 1. Col.

XXX. Quā, intrâ Gradus prohibitos, Matrimonium contrahitur. C. 5. de Consang.

XXXI. Quā Ecclesia reconciliatur per Presbyteros ab Episcopis commissos. (Nunc probatur hujusmodi Confuetudo.) C. 9. de Conf. Ecl.

XXXII. Quā non licet celebrare in Majori Altari, nisi oriundo ex Stirpe Militari. C. 3. de Celebratione. in 5. Coll.

XXXIII. Quā Judge Laicus in Ecclesiârum domibus placita teneat, de Rebus Secularibus judicet, hospitium sibi vindicet. C. 1. de Immun. Ecl.

XXXIV. Quā pro concedendâ docendi licentiâ pecunia exigatur. C. 1. 3. de Magistr.

XXXV. Quæ absque mortali peccato servari nequit. C. ult. de Prescript.

XXXVI. Quā Judices Ecclesiastici aliquid exigunt à Partibus præter expensas viçtualium, conveniuntque de Decimâ litis, aliave parte, solvendâ. C. 10. de Vit. & Hon. Cler.

XXXVII. Quā Ludi Theatrales in Ecclesiâ & per Clericos fiunt. C. 12. de Vit. & Hon. &c.

XXXVIII.

XXXVIII. Quā ad quarumdam Ecclesiarum Beneficia soli Nobiles recipiuntur. (legitima habetur nunc ista Consuetudo.) C. 37. de Prab.

XXXIX. Quæ de radice Ambitionis processit, & in Cupiditate fundatur; qualis est, qua duo Beneficia incompatibilia simul possidentur absque legitimā dispensatione. C. 1. de Conf. in VI.

XL. Quā ab Officiali ad Episcopum appellatur. C. 2. Ead. Tit. & loco.

XLI. Quā in cessatione à Divinis Sanctorum Imagines in terram sternebantur & inter spinas ponebantur. Extendens Canon ad alios casus, in quibus idem similem quid fieret. C. 2. de Offic. Ord. in VI. §. si autem.

XLII. Quā non recipiuntur Legati Sedis Apostolicae non petiti, & de consensu non missi. C. 1. de Conf. Extravag. COMM. in quā JOANNES XXII. nedū illam damnat, sed etiam illam Sequentes excommunicat ipso facto, derogatque quibuscumque Indultis à Sede Apostolica in contrarium concessis. Non recipitur in Gallia, idque merito, ut ostendetur, dūm de Legatis.

XLIII. Quā Probationum facultatem angustat. C. 1. de Offic. Ord. Extrav. Commun.

XLIV. Quā pro Spiritualibus Homagium facere quis compellitur. Restrictio Regula ad res mere Spirituales, alioquin non servatur. C. Ult. de Reg. Jur.

XLV. Quā, cùm Electio alicuius Pratali fieri debet, Conventus, ad quem pertinet, duas Personas nominat latenter Patriarchæ vel Principi exprimendas, ut alteram eligant vel electionem casent irritentque. C. 14. de Elect.

XLVI. Quā Abbas exemptus, sine licentia Papæ, cui immediate subest, transferatur ad aliam Abbatiam. C. 7. de Conf. Autoritati Superioris adverfatur.

XLVII. Quā Laici cum Canonis Episcopum eligunt. C. 56. de Elect.

XLVIII. Quā Presbyteri usurpant, quæ sunt Ordinis Episcopalis. C. 4. de Conf. Quod maximæ egit expositione ad Tractatum de Sacram. Ordinis remittendâ.

SECTIO III.

Quid juxta Canonem faciendum circa malam Consuetudinem.

REGULA.

Hæc facienda circa malam Consuetudinem ex Canone inferuntur.

I. **S**i ita inolevit, ut averti ab illâ Homines non possint, suo genio relinquendi sunt, ne forte Pejores existant, si à tali Consuetudine prohibeantur. C. 6. DIST. IV.

II. Ut pernicioса corruptela nedū vitanda, sed ciuitas & radicitus evelenda, ne ab Impiis in Jus Privilegiorum assumatur, ac sic varia Praesumptiones celerrime non compresca pro Legibus haberi, & Privilegiorum more celebrari incipiant. C. 3. DIST. VIII. C. 11. de Excessib. Prelat.

III. Quantumvis vetusta Ratione & Veritati semper postponenda est. C. 4. 5. 6. 7. 8. 9. DIST. VIII.

IV. Consuetudines onerofæ, que nec autoritatibus Scripturarum, nec Episcoporum Concilii ac Statutis, nec Consuetudine Generali roboretur sunt, quarum vix inveniri potest ratio, quæ introductæ sunt, quando facultas se obtulerit, refecanda sunt. C. 12. DIST. XII.

V. Mitius agendum in pravis Consuetudinibus extirpandis, cùm apud Multos receptæ sunt, ideoque non imperiose, sed benignè sunt amovenda. C. 1. DIST. XLIV.

VI. Non sunt negligenter omittenda, quæ male usurpantur, ne excelsus via aliis aperiatur. C. 21. DIST. XCHI. id est, quod hæc diligenter sunt reformata.

VII. Emendandum quod sola usurpatione vel sub receptione presumitur. C. 22. Ead. DIST.

Tom. I.

VIII. Consuetudo, si sit reprehensibilis, vel improbabilis, vel irreligiosa tollenda est. C. 1. CAUS. XVI. QUÆST. VI. C. 89. de Panit. DIST. I. C. 2. De Conf. DIST. III. idque curâ Sacerdotum & Judicium.

IX. Si Ecclesiis non modicum gravamen inducat, Judicis officio est abolenda. C. 1. de Conf.

X. Contrarias Ecclesiæ Libertari Consuetudines Introducens, introductas Servans, aut servari Curans, excommunicantur. C. 49. de Sent. Excomm.

XI. Qui ad excusandas execrationes in peccatis, majorem ex prava Consuetudine usurpat delinquendi licentiam, durius puniendus est. C. 11. de Excessib. Prel.

XII. Sicut non servanda Consuetudo prava, ita nec juramentum, quo quis jurat illam servare. C. 1. de His, quæ sunt à maj. &c.

§. IV.

De Tertiâ Consuetudinis Divisione.

SECTIO I.

Quid sit Consuetudo Indifferens, & Quibus Notis dignoscatur.

REGULA I.

Omnis Consuetudo, quæ neque est contrâ Fidem, nec contrâ Bonos Mores, indifferens est. Propriis ferè verbis habetur. C. 11. DIST. XII.

REGULA II.

Non aliis Notis dignoscitur Consuetudo indifferens, quam istis.

I. **D**iversa est pro Locorum diversitate. C. 8. DIST. XI.

II. Nec semper, nec ubique obligat. *Tota ferè* DIST. XII.

III. Obligat tantum pro eorum, quibuscum vivitur, societate. C. 11. DIST. XII.

SECTIO II

Quid sit faciendum circa Consuetudinem Indifferentem.

REGULA.

Non alia circa hoc prescribit Canon, quam ista.

I. **O**ci, in quo sumus, Consuetudini standum est, unde juxta eam Lites judicanda. C. 8 DIST. XI. & alia ibid. C. 11. DIST. XII. & alia ibid. C. 2. De Conf. in integrâ.

II. Si sit onerosa, est abolenda. C. 12. DIST. XII.

III. Si Consuetudo Ecclesiæ Inferioris à Superiore Ecclesiæ, cui immediate subest, prohibeat, non est servanda. C. 13. 14. DIST. XII. C. 13. De Conf. DIST. II.

IV. Generalis Ecclesiarum Consuetudo sequenda est, nisi Privilegium aliquod ab illâ eximat.

Nota, nomine *Privilegii* hic intelligi posse quamlibet exemptionem ab Ecclesiis, de quibus agitur, approbatam, sive sit scripta, sive non scripta.

V. Romana Ecclesia Consuetudines ceteris paribus sunt aliis præferenda. C. 10. DIST. XII. secus vero, si alia magis convenient. C. 2. 3. 11. DIST. XI. C. 1. 2. DIST. XII.

VI. In eligendis Consuetudinibus, non judicandum de iis ex Loci, unde sumuntur, sed potius considerande sunt in se ipsis, ac ex ipsis de Loci judicandum. C. 10. DIST. XII. max cit.

Nota circa C. 11. DIST. XI. n. 5. citatum omnes ferè Ecclesiæ Occidentales servare Romanæ Ecclesiæ Consuetudines, quoad illud, circa quod illas servari jubet, nempe Consecranda Mysteria, ceteraque agenda Arcana: nam Missale Romanum, quod Mysteria Consecranda